

la

L'INSTITUT AGRÍCOLA

Dreccera

núm. 185

Gener - Febrer 2021

Revista de la Patronal Agrària de Catalunya fundada el 1851

5€

www.institutagricola.org

L'AGROALIMENTACIÓ:
PILAR ESTRATÈGIC
DE L'ECONOMIA

ADOP

Patrocinador
de l'Equip
Paralímpic

#DUN21

ActitudAgro

Amb tu per tramitar-te

i anticipar-te la DUN

A AgroBank compartim amb tu una manera de treballar basada en l'esforç i la dedicació però, en el nostre cas, pensant a fer-te la vida més fàcil. Per això, tramitem la DUN per tu i t'anticipem els ajuts quan et calgui i, fins i tot, com a novetat, en podràs sol·licitar l'avançament a l'instant, des d'on siguis, a través de CaixaBankNow.

I, a més, t'oferim¹ un pràctic termos amb tasses en domiciliar la DUN.

AgroBank, amb tu per continuar creixent

@AgroBank_CAT | www.CaixaBank.cat/agrobank

40.000 unitats

AgroBank

1. Promoció vàlida de l'1-2-2021 al 14-5-2021 o fins que se n'exhaureixin les existències (40.000 unitats). A efectes fiscals, aquesta promoció té la consideració de remuneració en espècie, no hi ha pagament en efectiu i està subjecta a ingrés al compte. Oferta per a domiciliacions d'expedients de la DUN amb un import estimat superior a 1.250 €.

4 GEOPOLÍTICA AGRÀRIA

La normalització als mercats de matèries primeres

6 ECONOMIA

El major propietari agrícola dels EUA

8 RECULL DE PREMSA

*¿Y si el precio de la luz no es el problema?
Invertia - Javier Santacruz*

10 ECONOMIA

L'Agroalimentació: pilar estratègic de l'economia

12 RELACIONS INSTITUCIONALS

Reunió amb el Ministre Planas a Foment del Treball

14 ENTREVISTA

Josep Sánchez-Llibre, president de Foment del Treball

18 SERVEI D'ESTUDIS

L'acord del Brexit

20 EUROPA

Brexit-sector agroalimentari

21 LLIBRE

Narratives Econòmiques - Robert Shiller

22 EMPRESA

Foment es mobilitza per a la recuperació econòmica

24 ECONOMIA

Acords comercials UE

25 FORESTAL

La nova Europa forestal

26 RELACIONS INSTITUCIONALS

Abadia de Montserrat

FIDELS ALS NOSTRES ORIGENS

La majoria dels mortals estem necessitats de canviar quelcom dels ritmes, relacions, hàbits i, fins i tot el rumb de les nostres existències, i és per això que al començament d'un nou any o cycle o legislatura, ens sentim obligats a formular propostes per aconseguir-ho.

És doncs, adequat en aquest moment, fer uns bons propòsits que siguin fidels als nostres orígens. La clau és primer, assegurar que els propòsits siguin coherents als nostres desitjos profunds i, les nostres necessitats genuïnes, siguin fruit del discerniment sincer i la recerca honesta de la veritat concreta. Segon, que estiguem disposats a dissenyar i portar endavant amb decisió un pla realista.

En els nostres orígens sempre ha estat present el sentit comú per tal d'aturar la decadència d'un model vinculat al valor de la moda com a poder de les aparences. És també època de fanatismes, de complexitats inútils, de falsedat, d'impostura i d'hipocresia. Aquest segrest de la realitat requereix sobretot recuperar aquest sentit comú i l'esperança front la frivolitat i la desesperança. El renaixement del sentit comú és imprescindible per a la defensa de la justícia, de la llibertat, de la propietat privada i de la família. I són la propietat privada i la llibertat la pedra angular de la societat civil i els fonaments dels orígens de l'Institut Agrícola.

Les crisis són l'àmbit per prendre decisions i produir reformes que eliminin tots els elements caducats o enquistats. Avui tenim un panorama dominat per versions cícliques ecològiques u utòpiques delirants que ens allunyen de la realitat que fan insostenible el model de societat de la baixa natalitat, d'ela tolerància davant el descens de l'ètica o de la corrupció.

Però són els períodes de reconstrucció en els que sempre, Occident, ha hagut de tornar a aixecar amb modesta fermesa i una absència de gestualitat, el recursos físics i els valors espirituals aniquilats en el temps de vanitoses aventures i d'insensats experiments. Són temps heroics de veritat de silenciosa laboriositat, de discret coratge civil, de profunda afirmació de les idees.

És el moment dels valors permanents, però no immòbils; dels valors històrics però no rancis. En el nostre principi està el nostra fi. En el nostre origen està la novetat de cada dia. En els fonament de la nostra civilització es troba la resposta als problemes que poden fer que una generació sencera es torni a malmetre després d'haver-se entusiasmat per la seva supèrbia.

la Drecera

Director:

Josep Maria Majó

Redacció, Administració i Publicitat:

Plaça Sant Josep Oriol, 4 - Barcelona 08002

Tel. 93 301 16 36

Fax. 93 317 30 05

E-mail: info@institutagricola.org

www.ladrecera.com

Impressió:

OFFSET INFANTA

Suscripció anual:

30 euros

Dipòsit Legal:

B - 23.784 - 1993

Associada a l':

LA DRECERA expressa la seva opinió mitjançant l'Editorial. Les informacions i opinions expressades en els articles signats són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

A.P.P.E.C
ASSOCIACIÓ
DE PUBLICACIONS
PERIÒDIQUES
EN CATALA

La normalització als mercats de matèries primeres

En els últims deu anys, el sector agrícola, per tot un seguit de factors, ha experimentat un dels cicles més llargs de depressió dels preus de les matèries primeres agrícoles, pràcticament en la seva totalitat. En efecte, tot i la forta pujada que estan experimentant els preus en els últims mesos, i que ha fet saltar totes les alarmes, la veritat és que aquesta pujada no és més que una petita normalització a una tendència a la baixa que havia estret, en molts casos al mínim, els marges d'exploració de tot el sector.

Molts negocis i empresaris agrícoles han patit moltíssim per aquests baixos preus que moltes vegades no cobrien costos i han obligat a retallar inversió. Per al sector, l'impacte de qualsevol variació en els preus de les matèries primeres va directe al resultat de l'exploració, sent una indústria molt exposada a aquests canvis. Després d'un cicle enormement llarg de caigudes, el mercat sembla haver marcat un cert canvi de tendència, una certa normalització en la qual conflueixen molts factors i que està per veure fins on arribarà, però que té de moment la positiva conseqüència de permetre a molts operadors de mercat treballar amb marges més raonables.

MOTIUS PER A LA CORRECCIÓ

A causa de la globalitat i gran complexitat dels mercats de matèries primeres agrícoles, dependents d'una multitud de factors en els quals es troben imponderables com el clima o l'estabilitat macroeconòmica, hi ha molts elements que s'estan combinant a l'hora d'explicar la forta pujada en els preus durant la segona meitat de 2020. Un molt rellevant és la forta caiguda en els nivells d'inversió en pràcticament tots els sectors (cosa que també s'ha observat en els mercats de matèries primeres industrials) degut precisament a la persistència d'un cicle de preus baixos. Els preus baixos redueixen la rendibilitat (fins al punt moltes vegades de fer fallida a molts productors, el cas del petroli és especialment il·lustratiu), el que fa que el nivell d'inversió, de capacitat productiva, es redueixi el que al llarg del cicle incrementa els riscos que, en algun moment, la demanda sigui superior a l'oferta i finalment els preus pugin invertir la tendència, de nou atraient nous agents econòmics en el mercat, seguint la lògica del que es coneix com a *cicle del capital*.

Tots els analistes coincideixen que aquests preus baixos durant un molt dilatat període de temps, i que han propiciat aquesta reducció en les inversions i capacitat productiva, han estat possibles per unes condicions climàtiques històricament favorables i una relativa estabilitat geopolítica. Si bé aquestes condicions no s'han vist afectades en el fonamental, si que climàticament es comença fer notar el fenomen conegut com *La Niña*, un fenomen plujós i fred que a diferència de *El Niño* que sol tenir un impacte deflacionista en els preus, s'estima contribueixi a l'alça global dels preus agrícoles.

TEMPESTA PERFECTA PER A LA PUJADA PREUS

Aquesta possible reversió en el cicle del capital, després d'un llarg període de preus baixos, i canvis en la climatologia global, coincideixen amb un complex exercici per als mercats globals afectats per un greu xoc d'oferta després de la pandèmia del coronavirus i una enorme quantitat de deute en el sistema que fa que qualsevol repunt en els preus faci saltar totes les alarmes.

Com ja hem comentat en aquestes mateixes pàgines, el brot de Covid a la Xina i posterior pandèmia global ha obligat a imposar fortes restriccions a la mobilitat, el transport, entre d'altres, el que ha suposat una enorme prova d'esforç per al conjunt de les cadenes de subministrament que han hagut de fer front a talls de tot tipus. Si bé en un primer moment, es va poder tirar d'existències, la veritat és que les dificultats arrossegades durant tot l'any han acabat per fer efecte en les cadenes de distribució global, avui moltes d'elles trencades i en procés de recomposició. Una recomposició que suposa majors preus. Aquesta pressió en la cadena de subministrament s'ha fet notar en els costos del transport marítim que s'han disparat l'últim mes de desembre amb increments que superen el 200%. Una pujada que s'espera que es normalitzi en els propers mesos, i la causa principal, lògicament, ha estat els efectes pel coronavirus.

Des de la primavera de 2020, els casos de coronavirus han tornat a incrementar en molts països. A causa d'això, molts importadors van retenir els seus plans de producció, el que va provocar una disminució en les comandes de proveïdors a la Xina durant l'estiu. A més, va resultar en una disminució del 5-15% en els transbordaments en els ports europeus en el segon i tercer trimestre del 2020. Els importadors van començar a posar-se al dia, de manera que els volums de comandes i els transbordaments es van disparar en el quart trimestre del 2020. Les conseqüències són retards en els lliuraments i congestions, especialment en la cadena de subministrament Xina-Europa.

A causa de la caiguda en la demanda de transport, l'oferta de propietaris marítims també ha disminuït. Els vaixells estaven atracats de moment, mentre la reducció de la demanda de productes importats a la Xina ha provocat una escassetat de contenidors buits entre la Xina i Europa, i els Estats Units. Mentrestant, l'oferta es quedava atracada, la demanda començava a repuntar. El quart trimestre del 2020 i el que portem de primer trimestre de 2021, l'economia mundial ha vist com l'activitat començava a repuntar. Aquesta demanda creixent de serveis de transport ha provocat l'increment en el preu del transport de mercaderies, una demanda alimentada per la campanya de Nadal i en breus també pel Nou Any Xinès.

Precios materias primas 15/02/2021

Index	Price	Week	4 Weeks	YTD
Gold	1,829.90	-0.30%	-3.12%	-3.44%
Silver	24.87	0.93%	-4.46%	-5.83%
Platinum	1,089.90	1.74%	4.49%	0.99%
Palladium	2,395.10	1.27%	0.97%	-2.39%
Copper	3.60	-1.91%	-0.83%	2.27%
Iron Ore	169.97	0.27%	11.46%	7.47%
Steel Rebar	4,206.00	-1.50%	-2.82%	-0.33%
Aluminum	2,000.50	-1.43%	-2.37%	1.14%
Nickel	17,970.00	0.45%	2.39%	8.65%
Zinc	2,698.50	-4.46%	-4.81%	-0.92%
Lead	1,981.00	-0.95%	-2.92%	0.46%
Tin	21,495.00	0.80%	6.12%	4.65%
Rubber	242.60	-0.78%	-1.58%	8.94%
West Texas Crude Oil	52.42	0.34%	6.46%	8.04%
Brent Crude Oil	54.96	-2.48%	4.95%	6.10%
Natural Gas	2.74	1.48%	1.48%	7.87%
Corn	531.50	7.10%	21.49%	9.81%
Wheat	675.50	5.75%	11.06%	5.46%
Soybean	1,416.75	3.06%	16.13%	8.07%
Coffee	127.75	3.86%	1.71%	0.35%
Sugar	16.43	5.73%	13.86%	6.00%
Cocoa	2,535.00	1.24%	1.12%	-2.39%
Rice	13.07	4.98%	3.81%	6.78%
Orange Juice	122.60	-1.96%	4.07%	0.66%
Cotton	80.77	1.19%	4.84%	3.27%
RJ/CRB	175.25	1.10%	5.29%	4.44%
CCI	472.47	1.59%	4.98%	2.72%
CRB	453.98	1.11%	3.62%	2.29%
CRB Raw Industrials	529.62	2.21%	3.77%	3.70%
CRB Foodstuffs	363.11	-0.46%	3.40%	0.29%
S&P GSCI	431.74	0.98%	5.81%	5.44%
S&P Global Agribusiness	5,383.23	0.69%	6.87%	5.79%
RICI	2,360.04	0.82%	4.71%	4.17%
Bloomberg Commodity	80.46	1.00%	4.06%	3.09%
Bloomberg Agriculture	50.97	4.17%	13.32%	6.17%
UBS Bloomberg CMCI	1,415.94	0.96%	4.38%	3.95%
PHLX Oil Service	52.07	3.38%	15.99%	17.46%
PHLX Gold/Silver	137.51	-6.61%	-5.10%	-4.63%
Amex Gold Bugs	284.53	-5.93%	-6.21%	-5.04%
Baltic Dry	1,792.00	11.58%	35.25%	31.19%
CCFI	1,863.84	6.27%	25.20%	12.38%
Harpex	1,094.00	2.24%	6.01%	5.39%
VHSS	737.00	1.52%	-4.99%	-4.99%
California Water Index	502.58	0.55%	2.73%	2.03%

Font:perpe.es

El major propietari agrícola dels EUA

Jim Rogers, segurament l'inversor en matèries primeres més cèlebres del món, va encunyar la frase de *"Become a farmer, not a banker"* ("converteix-te en agricultor, no en banquer) que, d'alguna manera volia recollir la importància dels actius reals en el llarg termini (com una granja o una explotació agrícola), en relació als actius financers. Una cosa que sembla s'ha pres seriosament **Bill Gates**.

Fa unes setmanes es va donar a conèixer que el major inversor en software de món, era també el **major posseïdor de terra agrícola als Estats Units**. Gates, quarta persona més rica de món i conegut la seva passió per l'aire lliure, ha estat acumulant silenciosament fins 108.000 hectàrees de terres de cultiu en els EUA, una xifra equivalent a 137.000 camps de futbol, i que el converteix en el major propietari de terres cultivables de país.

Després d'anys d'informes on s'explicava que estava comprant terres agrícoles en llocs com Florida i Washington, *The Land Report* va revelar que Gates, que té un patrimoni net de 121 milions de dòlars segons Forbes, ha construït una enorme cartera de terres agrícoles que abasta 18 estats. Les seves principals propietats es troben a Louisiana (27.628 ha), Arkansas (19.171 ha) i Nebraska (8.235 ha). A més, té una participació en 25,750 acres de terra de transició a la banda oest de Phoenix, Arizona, que s'està desenvolupant com un nou suburbi.

Gates articula les seves inversions en finques agrícoles a través de *Cascade Investments*, el vehicle que agrupa les inversions personals del magnat nord-americà. *Cascade Investments* agrupa altres inversions, moltes

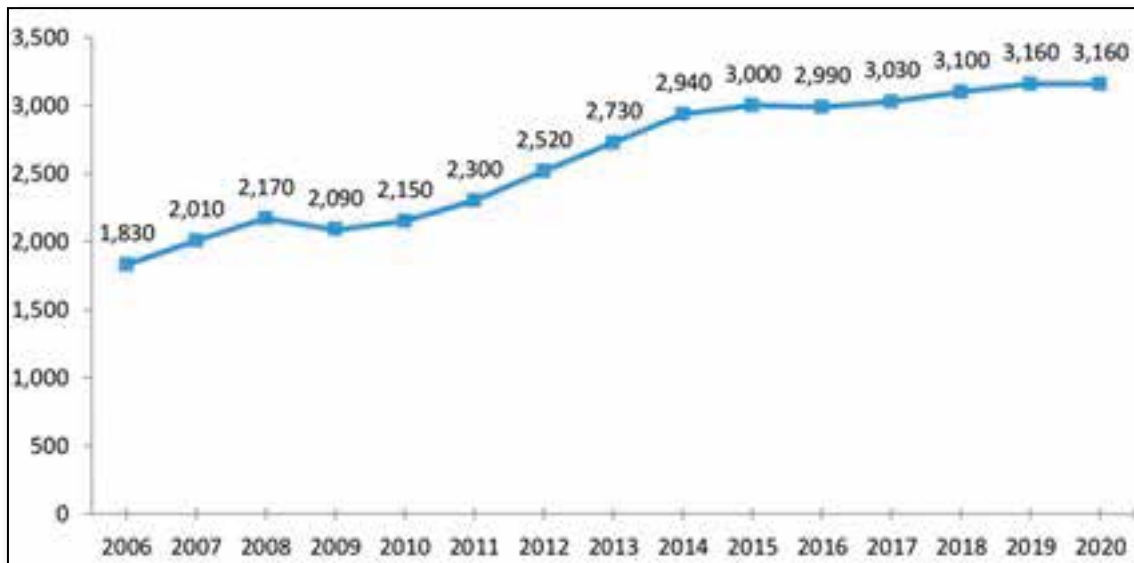
d'elles relacionades amb l'agricultura com la participació de Bill Gates a l'empresa de seguretat alimentària Ecolab, John Deere o l'empresa de producció de carn sobre base vegetal Beyond Meat, però també altres importants inversions com la participació de Gates a Berkshire Hathaway, el conglomerat inversor de **Warren Buffett**, el minorista d'automòbils usats Vroom o la Canadian National Railway. La veritat és que encara que pugui sorprendre que un multimilionari tecnològic sigui també el major terratinent d'EUA, aquesta no és l'única incursió de Gates en l'agricultura. El 2008, la *Fundació Bill i Melinda Gates* va anunciar subvencions per valor de 306 milions de dòlars per promoure l'agricultura sostenible d'alt rendiment entre els petits agricultors de l'Àfrica subsahariana i el sud d'Àsia. La fundació ha invertit encara més en el desenvolupament i la proliferació

de “súper cultius” resistents al canvi climàtic i vaques de llet de major rendiment. L’any passat, l’organització va anunciar *Gates Ag One*, una organització sense ànim de lucre per promoure aquests esforços. No es tenen dades detallades sobre el mix de cultius i les activitats agrícoles desenvolupades per Gates, o si alguna de les terres s’està reservant per a la conservació. Sí hi

ha indicis que una part d’aquesta terra agrícola l’està treballant *Cottonwood Ag Management*, una subsidiària de Cascade i membre de l’agrupació *Leading Harvest*, una organització sense ànim de lucre que promou estàndards d’agricultura sostenible que prioritzen la protecció dels cultius, el sòl i la bona utilització dels recursos hídrics disponibles.

Evolució preu terra agrícola (dòlars per acre)

Font. *The Land Report*

Aquest tipus d’inversió està motivada per diferents motius. És una manera de diversificar entre sectors, en molts casos pot tenir un angle mediambiental, però per sobre de tot ha mostrat ser una bona manera de protegir el capital a llarg termini. Segons l’enquesta sobre el valor de les terres agrícoles de la Universitat Estatal d’Iowa, el valor mitjà general de les terres agrícoles en el molt agrícola estat d’Iowa és de 7.559 dòlars, molt per sobre de la mitjana nacional (3.160 \$), i que representa un creixement de l’1,7 per cent en comparació amb 2019. Les variacions varien per Estat i comtat, però solen ser lineals en el temps i sense la volatilitat que, per exemple, mostren els mercats financers. El 2020 ha tingut elements positius que han afavorit aquesta pujada, com l’existència d’unes taxes d’interès favorables, l’oferta limitada de terres i augments recents dels preus de les matèries primeres i pagaments relacionats amb COVID, pagaments de govern i una forta demanda. Pel costat negatiu, destaca la persistència de preus baixos en les matèries primeres agrícoles, la pandèmia de COVID-19 i incertesa climàtica, inclòs el dret, els baixos rendiments i la incertesa econòmica general.

Gates no és l’únic multimilionari a la llista de *The Land Report* entre principals propietaris de terres agrícoles privades. Els cofundadors de *Wonderful Company*, **Stewart i Lynda Resnick** (patrimoni net: 7,1 milions de dòlars) van ocupar el tercer lloc amb 76.000 ha. Les seves terres de cultiu produeixen els productes per les seves marques, incloses les mandamines POM Wonderful, Wonderful Pistachios i Wonderful Halos.

Si bé Gates pot ser el major propietari de terres agrícoles del país a través dels seus diferents vehicles d’inversió i subsidiàries, *The Land Report* atorga el primer lloc com terratinent (el que inclou tot tipus de superfície) al president de *Liberty Media*, **John Malone**, que posseeix 890.000 ha. de ranxos i boscos. El fundador de la CNN, **Ted Turner**, va ocupar el tercer lloc amb 809.371 ha. de terres de ranxo en vuit estats. L’últim a unir-se a aquesta llista és el fundador i president executiu d’Amazon, **Jeff Bezos**, està invertint en terres a gran escala, aconseguint el lloc 25 amb la seva propietat de 170.000 ha., principalment a l’oest de Texas.

¿Y si el precio de la luz no es el problema?

Por Javier Santacruz - Economista
Jefe del servicio de estudios del Institut Agrícola

Las **oscilaciones en los precios de la electricidad** son inevitables dada la composición del mix en cada momento y de las tensiones de la demanda. Precisamente porque la energía es el bien más importante, hay que evitar tanto su escasez como la extrema volatilidad de sus precios. Tenemos que reflexionar sobre el impacto que en ambos casos tiene el mix y sobre todo sobre el impacto de limitar las energías de respaldo al gas y convertir esa energía en un cuello de botella mundial.

El sistema eléctrico se convierte en el foco de atención fundamental de la opinión pública sólo cuando se produce una importante subida del precio de la electricidad. El resto del tiempo se da por hecho un funcionamiento correcto, más aún si durante las épocas 'normales' se consigue reducir al menos de manera mínimamente palpable la factura de los consumos domésticos.

En menos de un año hemos pasado de un extremo a otro en términos de demanda. Tras la **caída histórica de la demanda de electricidad durante el confinamiento** estricto de España por el coronavirus, ahora se están produciendo repuntes significativos de la demanda debido a la borrasca Filomena'. Para un país con un sistema eléctrico poco interconectado, es todo un reto que siempre técnicamente se consigue por mucho ruido interesado que se genere en torno a los precios.

Los sistemas eléctricos, gasistas, combustibles, telecomunicaciones y la cadena alimentaria son infraestructuras críticas a prueba de bombas en España. Se puede sin duda **mejorar su funcionamiento, comprender su enorme complejidad** y reformar lo que no funciona correctamente con una mirada holística. Pero debemos partir de la evidencia empírica y ésta es cómo en los momentos más difíciles, los suministros más básicos no dejan de funcionar de manera general, aunque lógicamente con problemas puntuales.

En este sentido, el problema (y grave) sería que, ante cualquier acontecimiento imprevisto de alto impacto negativo, el suministro de alimentos, luz, agua, gas, combustible o teléfono e internet se interrumpiera de manera generalizada como sí ocurre en amplias zonas de países del centro y norte de Europa, a priori más ricas que la Península Ibérica y más acostumbradas a fenómenos climatológicos adversos en invierno.

Parecería como si estas *commodities* estuvieran garantizadas per se, cuando para su garantía es necesario un esfuerzo enorme y en su mayor parte invisible para el gran público (no digamos ya para muchos políticos, gurús y *lobbistas*) en inversiones, tecnología, recursos y, sobre todo, no entorpecer la libre concurrencia de los actores con regulaciones absurdas y cambios que sólo actúan de manera parcial y desequilibran el sistema.

Por ello, aunque pudiera parecer lógico, el problema no es el precio de la electricidad en un momento de tensión del mercado como está sucediendo en este momento. Sin embargo, en **estos últimos días se han multiplicado las apariciones de 'expertos'**, piezas periodísticas, viejos *lobbistas* y gurús que buscan una especie de 'piedra de toque' para explicar por qué están subiendo los precios de la electricidad, intentando buscar responsables y casi siempre encontrándolos no en el caos regulatorio en el que vive España desde mediados de la década de los 2000 sino en las compañías eléctricas o resucitando viejas teorías del pasado como la de los windfall profits.

Estamos en pleno **proceso de transición energética**, cuyo diseño y aplicación actual está permitiendo un fuerte impulso de la generación renovable, pero al mismo tiempo, desmantelando otras fuentes de energía como la nuclear o el carbón, incluso reducción también de la hidráulica.

Este movimiento simultáneo y no gradual ha dejado a un lado la importancia de las energías de respaldo, **cargando el peso en fuentes de generación que tienen cada vez más cargas en forma de impuestos**, derechos de emisión de CO2 y reconfiguración del mercado a nivel global como es el caso del petróleo o el gas. En España, la diversificación de la oferta de gas hacia Estados Unidos frente a la tradicional dependencia de Argelia tiene una lectura positiva, pero al mismo tiempo negativa en momentos de tensión como está ocurriendo en los últimos días.

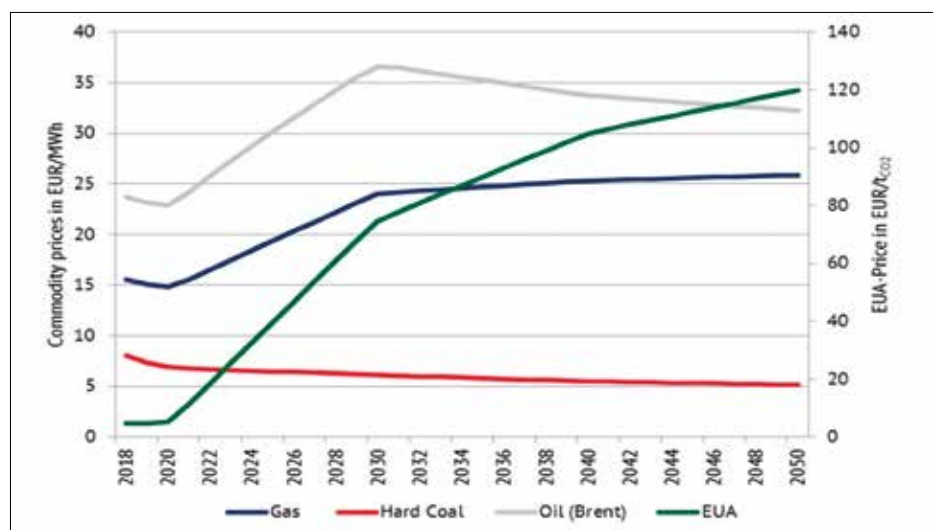
Incrementar el porcentaje de renovables es objetivo prioritario, pero coordinado con fuentes de generación de respaldo que estén disponibles a coste factible y eficientes para asegurar la continuidad del suministro amortiguando la subida de precios mayoristas cuando el viento o el sol desaparecen por factores climatológicos o estacionales en momentos de tensión de la demanda. De esta forma, el recurso a energías más caras (y que tienen un riesgo elevado de encarecerse más en los próximos años) que en el margen fijan el precio de la luz será menor. También para reducir un fenómeno que veremos creciente en los próximos años como es la volatilidad de los precios mayoristas, donde será muy

fácil pasar de un extremo (0 €/MWh) al otro (100 €/MWh) en función de la época del año.

Si a ello se añaden los **efectos del cambio climático y tener temperaturas y fenómenos climatológicos extremos** con más frecuencia, estas oscilaciones extremas serán habituales y pondrán a prueba a los sistemas eléctricos. Por ello, es imprescindible planificar el sistema eléctrico que reduzca la probabilidad de grandes volatilidades en los precios mayoristas y su traslación a los precios tanto para el consumidor como para la industria.

La otra gran cuestión es el mecanismo de precios. Un sistema de precios 'marginalista' no es en modo alguno la causa de un encarecimiento de los precios. Así lo atestiguan diversas experiencias en los últimos años, donde gobiernos de diferente signo político pusieron en marcha reformas expropiando **vía impuestos la retribución de mercado de las diferentes energías** y la redefinición de los indicadores de precios de la electricidad minorista. Nada de esto ha tenido efectos positivos relevantes sobre el suministro eléctrico, más bien al contrario.

"Parecería como si estas commodities estuvieran garantizadas per se, cuando para su garantía es necesario un esfuerzo enorme y en su mayor parte invisible."

Fuente: <https://blog.energybrainpool.com/en/trends-in-the-development-of-electricity-prices-eu-energy-outlook-2050/>

La **incertidumbre regulatoria ha hecho un enorme daño** y en muchas ocasiones irreparable en materia de atracción de inversiones y seguridad jurídica. Por mucho que en términos teóricos se puedan diseñar precios al consumidor que intenten reducir la volatilidad y reducción de los costes a los consumidores, sin una planificación ordenada del mix de generación y los mecanismos para reducir la volatilidad no será posible mecanismos de precios robustos que den confianza y certidumbre a los consumidores. De no hacerse así serán fuente de frustración, conflictos sociales y campo para el populismo energético.

L'AGROALIMENTACIÓ: PILAR ESTRATÈGIC DE L'ECONOMIA

Propostes per a les Eleccions al Parlament de Catalunya 2021

De cara a la convocatòria de les properes Eleccions al Parlament de Catalunya hem lliurat als partits polítics un document amb les principals propostes que demandem al nou Govern pel sector agroalimentari.

- 1. COL·LOCAR L'AGRICULTURA AL CENTRE DE L'APLICACIÓ DE POLÍTIQUES DE SOSTENIBILITAT I CANVI CLIMÀTIC.**
Reduint-ne la càrrega burocràtica. La competitivitat ha de ser el factor clau d'un ús racional de les matèries primeres.
- 2. POTENCIAR LA CREACIÓ D'UN HUB AGROALIMENTARI, EL MAJOR DEL SUD D'EUROPA.**
Combinant mercats integrats amb intermodalitat al transport i l'impuls d'infraestructures hídriques, creà noves indústries auxiliars i potencià la creació de llocs de treball qualificats.
- 3. PLA DE CAPTACIÓ D'INVERSIONS DE QUALITAT A CATALUNYA EN MATÈRIA AGROINDUSTRIAL I DE TRANSFORMACIÓ ALIMENTÀRIA.**
- 4. POTENCIACIÓ DELS CLÚSTERS AGROALIMENTARIS.**
Han de ser el nexa entre recerca, innovació i empreses des dels que haurien de sortir noves iniciatives empresarials.
- 5. ELABORACIÓ D'UNA LLEI EMPRESES DE SERVEIS AGRARIS.**
- 6. CREACIÓ DE CENTRES DE NEGOCIS AGROALIMENTARIS PER GENERAR INICIATIVES CONJUNTES AGROINDUSTRIALS I ALIMENTÀRIES.**
- 7. POLÍTICA FORESTAL I ENERGÈTICA.**
Fomentar i implantar l'ús tèrmic dels excedents de la Biomassa Forestal en l'àmbit industrial i d'exportació, a través d'una simplificació dels Plans Tècnics i línies de finançament per calderes. Determinar les zones a Catalunya amb excedents de biomassa i el seu potencial d'incendi catastròfic a fi de facilitar la Gestió del Risc i prioritzar-ne actuacions.
- 8. APLICAR I EXECUTAR ELS PRINCIPIS EUROPEUS DE L'ESTRATÈGIA DE LA 'BIOECONOMIA CIRCULAR'.**
Potenciar l'obtenció d'energia renovable a partir de biomassa agro-forestal o residus ramaders, i la obtenció de matèries primeres industrials renovables a partir de produccions agroforestals.

9. MILLORA DE LES INFRAESTRUCTURES I EL CONTROL AEROPORTUARIS PER POTENCIAR L'EXPORTACIÓ AGROALIMENTÀRIA.

10. PLA INTEGRAL PER L'ACTIVITAT AGRÀRIA I CONTRA EL DESPOBLAMENT. L'EMPREDORIA I LA DIVERSIFICACIÓ EMPRESARIAL.

11. SIMPLIFICACIÓ EN MATÈRIA IMPOSITIVA – SUPRESSIÓ D'IMPOSTOS I MODIFICACIÓ D'INCENTIUS.

S'han de suprimir i rebaixar els impostos en l'àmbit de l'empresa i el Patrimoni, al temps que cal reorientació financera dels fons ambientals previstos a la llei de Canvi Climàtic per crear incentius empresarials a les mesures d'adaptació al canvi climàtic vinculades al sector primari.

12. APLICACIÓ DE LA POLÍTICA AGRÀRIA COMUNA - REORIENTACIÓ DE L'I+D I AJUTS DEL PLA DE DESENVOLUPAMENT RURAL (PDR), I SELECCIÓ D'UNS ECOESQUEMES ADIENTS A LA COMPETITIVAT.

13. REFORMAR L'ADMINISTRACIÓ AGRÀRIA I AMBIENTAL AMB SIMPLIFICACIÓ DE L'ESTRUCTURA TERRITORIAL.

14. REVISIÓ DE LA NORMATIVA AMBIENTAL CATALANA.

- Modificació de la Llei de l'Agència de la Natura de Catalunya
- Modificació de la Llei d'Espais Naturals i Revisió de l'aplicació de la Xarxa Natura 2000 a Catalunya.
- Adequar la normativa al article 17 de la Carta de Drets fonamentals de la Unió Europea.
- Elaboració d'una Llei de Caça catalana per adequar els escenaris de gestió cinegètica.

15. GESTIÓ DEL SÒL RURAL: MODIFICACIÓ LLEI D'ESPAIS AGRARIS I DEL CODI CIVIL EN MATÈRIA DE CONTRACTES DE CONREU.

Modificar la normativa d'arrendaments rústics per donar flexibilitat i llibertat de pacte. Reformar la Llei d'Espais Agraris en els aspectes lesius per a la propietat.

16. EQUILIBRI ENTRE ELS DIFERENTS MODELS D'APROFITAMENT PRODUCTIU DEL TERRITORI.

Combinant l'agricultura i ramaderia amb una major eficiència i integració de la producció per assegurar la sobirania productiva, la qualitat i la seguretat del subministrament agroalimentari.

- Ajuts o incentius per potenciar l'eficiència (regadiu, residus, transformació) i reduir costos.
- Establiment de la xarxa 5G i/o fibra òptica als territoris rurals.

17 . CREACIÓ DE VIVERS D'EMPRESES STARTAPPS AGROALIMENTÀRIES

El Ministre d'Agricultura, Luis Planas, aborda a Foment assumptes d'interès per al sector agroalimentari de Catalunya

Entre ells l'aposta per un regadiu sostenible i eficient

El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, **Luis Planas**, ha visitat avui Foment del Treball amb la delegada del Govern d'Espanya a Catalunya, **Teresa Cunillera**, on han mantingut una primera trobada amb el president de la institució, **Josep Sánchez Llibre**, i amb el president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre i vicepresident de Foment, **Baldiri Ros**, i el president dels Canals d'Urgell, **Amadeu Ros** per presentar-li el **Projecte de Modernització dels Canals d'Urgell**.

D'esquerra a dreta: Josep Sanchez Llibre, president de Foment del Treball; Amadeu Ros, president dels Canals d'Urgell, Luis Plans Ministre d'Agricultura; Baldiri Ros, president de l'Institut Agrícola, Teresa Cunillera delegada del Govern d'Espanya a Catalunya.

En aquesta primera presa de contacte amb la patronal catalana -que representa els interessos de les grans, mitjanes i petites empreses, així com autònoms i emprenedors- ha conegut de primera mà els temes d'interès del sector agroalimentari i les necessitats quant a infraestructures i innovació per **assegurar el seu creixement davant els reptes de transformació que es produiran al final de la dècada vinent, entre ells l'aposta per un regadiu sostenible i eficient.**

Foment del Treball, l'Institut Agrícola i la Comunitat de Regants dels Canals d'Urgell formem un equip amb vocació reformista i europeista, en pro de la modernització del sector agroalimentari a través de l'eficiència del regadiu, amb l'objectiu d'impulsar el que serà el més gran hub agroalimentari del sud d'Europa.

Aquest equip està construït a partir de la convicció que el sector agroalimentari és un pilar fonamental del teixit productiu de la nostra economia, una de les claus d'èxit del nostre sector exportador i amb un paper essencial per assegurar la sobirania productiva europea, més important si cap en moments de crisi i incerteses.

Sota la mirada del necessari progrés tecnològic, concretament, aquest progrés només es pot fonamentar si comptem amb una infraestructura necessària, tecnològicament moderna i generadora de riquesa per a tota la cadena de valor del sector.

Tenint en compte que la inversió en infraestructures hídriques és una de les més rendibles econòmicament i socialment (en comparació de les infraestructures elèctriques o de telecomunicacions), cal actuar des de la política econòmica per avançar en la seva extensió i modernització. Per això, les connexions, regadius, canals i recollida d'aigües són un magnífic exemple de reforma econòmica necessària per incrementar la productivitat, el rendiment dels cultius, assegurar la sobirania productiva i generar innovació que es traslladi a tota la cadena de valor. Igual que hi ha camins de terra, ha d'haver camins d'aigua.

Baldri Ros en el moment de la seva intervenció i Josep Sánchez-Llibre.

Vista general de la reunió de treball amb el Ministre Planas

D'esquerra a dreta: Joan Pons, Vicepresident de l'Institut Agrícola, Teresa Cunillera, Delegada del Govern, Luis Planas, Ministre d'Agricultura; Josep Sánchez-Llibre, President de Foment, Amadeu Ros, President dels Canals d'Urgell i Baldri Ros, President de l'Institut Agrícola

JOSEP SÁNCHEZ-LLIBRE

President de Foment del Treball

Al novembre de 2018, Sánchez Llibre va ser escollit President de Foment. Vicepresident de Conserve DANI, és també la persona encarregada a CEOE de relació amb les Corts, on Sánchez Llibre acumula una dilatada trajectòria.

Foment avui és la patronal més antiga d'Europa on s'agrupa la representativitat de la gran empresa a Catalunya però que a més és organització d'organitzacions, i una institució central dins l'entramat de la societat civil a Catalunya i Espanya.

Des de la elecció de Sánchez Llibre, el doblement centenari lobby empresarial ha guanyat més de 150 nous socis, al temps que s'articulava un discurs clar en vers temes cabdals com lluitar per una fiscalitat més justa i que permeti la creació de riquesa a Catalunya, la exigència d'una bona gestió pública que permeti (entre d'altres) el bon aprofitament de les ajudes que venen d'Europa, entre d'altres.

'Pel 2021 demano normalitat en tots els aspectes. Si tothom, política i societat, compleix amb les seves obligacions, tindrem un bon 2021.'

Espanya tanca 2020 amb la major contracció del PIB d'entre els països del nostre entorn, i al mateix temps és un dels països amb més morts i amb unes restriccions més intenses. Què no s'ha fet bé?

La gestió de la Covid 19 és un tema difícil per tots els governs, que han hagut de fer front, de cop, a un virus del que no es tenia cap coneixement científic solvent que pogués donar solidesa a les mesures sanitàries i socials que els governs anaven prenent. Per tant, amb aquesta qüestió tots hem de ser molt prudents a l'hora de criticar. De fet, tots els governs europeus han pres mesures que a vegades semblen contradictòries.

El turisme és l'activitat econòmica principal de l'economia espanyola i el sector econòmic més vulnerable a la pandèmia a tot el món. És per aquesta raó que l'economia espanyola, molt dependent del turisme i dels serveis, està donant una caiguda dels principals indicadors, superior als països que tenen la indústria com principal motor econòmic.

Segurament el que ha fallat a Espanya, i a Catalunya en concret, és que no s'ha trobat l'equilibri just entre salut i economia.

Quines haurien de ser, ara, les prioritats del sector públic envers el teixit productiu?

El sector públic, com venim reclamant des de Foment ja fa temps, ha d'injectar diners, que no crèdits, als sectors productius més afectats, com han fet a França, Itàlia o Alemanya. Aquesta es la prioritat.

Les administracions públiques han d'actuar amb determinació per salvar les empreses i l'ocupació. I en aquest

moment la prioritat es la injecció directe de recursos econòmics –que estimem al voltant del 50.000 milions d'euros-, una nova pròrroga dels Erte fins al 31 de maig, una moratòria d'impostos i fins i tot la condonació de crèdits ICO en el grau necessari fins assegurar la viabilitat de l'empresa. Ens hem de focalitzar en les empreses viables, les que tenen futur i que, per tant, quan passi la pandèmia continuaran tenint activitat econòmica perquè la demanda i el consum tornarà.

Tenim nous pressupostos, on s'inclouen unes pujades generalitzades d'impostos així con noves figures tributaries. Era el moment de pujar impostos? Quines mesures alternatives a pujar impostos s'haurien d'implementar per mantenir sota control les finances públiques?

La fiscalitat espanyola necessita una revisió en profunditat, que s'inspiri en que la fiscalitat ha de ser un instrument per millorar la competitivitat dels sectors productius, incentivar la creació d'ocupació i evitar figures positives clarament confiscatòries. Es a dir, ha d'estar al servei de la creació de riquesa per després fer una redistribució justa dels recursos. I una cosa ha de quedar molt clara, els impostos han de ser proporcionals a la capacitat econòmica real d'empreses i persones. Son un greu error els increments fiscals dels pressupostos de l'Estat i de la Generalitat.

Els pressupostos inclouen increment de sou als funcionaris, millors dotacions a despesa política, i es uigent les cotitzacions a autònoms, el dièsel, i els tipus marginals IRPF. L'únic sector beneficiat és el sector públic?

Sempre he defensat que les condicions salarials i de treball de la funció pública no poden anar per damunt dels sectors econòmics privats, que a fi de comptes son els que marquen la capacitat econòmica real del país.

Foment s'ha mostrat molt ferm en la seva oposició en contra l'Impost de Patrimoni (anacrònic en tota Europa) i també de Successions i Donacions (de nou, anacrònic a tota Europa). Creu que és probable que el resultat electoral proper sigui favorable a la desaparició real d'aquests impostos?

L'impost del patrimoni es clarament confiscatori, per això Foment impulsa, a través del *Defensor del Pueblo*, un recurs al Tribunal Constitucional. En quan al Impost de Donacions i Successions, sempre que estigui molt adequat a la capacitat real de les persones, pot ser viable, però no amb els tipus actuals. Aquestes qüestions haurien de formar part d'una reforma fiscal que evites tanta disparitat de tipus com hi ha avui al conjunt de l'Estat.

Espanya i Catalunya, segueixen amb una taxa d'atur inacceptable...Un problema especialment intens en el cas dels joves. Quines mesures de reforma del mercat laboral serien necessàries per reduir la temporalitat, la precarietat i l'elevat atur juvenil?

Aquest es un tema que ve de lluny, i probablement es així perquè no s'han fet les reformes estructurals necessàries per canviar la situació. Cal incentivar fiscalment l'ocupació, i no gravar-la tant. El cost de seguretat social es excessiu i es precisa cercar altres sistemes de finançament a la seguretat social. Potser part de la recaptació de l'IVA podria anar a finançar la seguretat social. Es clar que vull dir que hem de buscar formules per abaratir el cost d'un lloc de treball.

Què fem per canviar en la visió de l'empresari al nostre país? Al final sense empresaris no hi ha ni creació de riquesa, ni ocupació?

El que estem fent des de Foment, es tractar de "socialitzar" la figura d'aquell que arrisca, que empen, que inverteix, perquè l'opinió pública sigui conscient de la transcendència social que significa tenir empresaris compromesos. La setmana que vàrem fer "Foment Forum Week" tenia aquest objectiu.

Un altre activitat de Foment, la de "l'Institut d'Estudis Estratègics", té el mateix objectiu, donar a conèixer l'opinió empresarial sobre qüestions, econòmiques o no, que poden ser útils per aconseguir una societat més justa. En aquest sentit estic molt content del esforç de Foment per socialitzar el que significa tenir empresaris.

Quins són avui els grans reptes de l'empresa Catalana? En quins aspectes no estem prenent la deguda atenció?

En plena pandèmia, el gran repte es salvar a totes aquelles empreses i autònoms amb risc de desaparèixer, per això insisteixo tant en que el govern de l'Estat injecti diners a les empreses viables que ara estan en situació molt difícil.

Quan tot això de la pandèmia estigui controlat, que amb les vacunes espero que sigui aviat, les nostres empreses ha de digitalitzar-se, mirar de guanyar tany i anar a cercar mercats exteriors. Tenim un teixit productiu molt potent, que hem d'aconseguir que guany el futur.

La indústria és el pilar fonamental de les economies fortes. I la pandèmia ens ha mostrat una vegada més que els països amb un sector industrial potent sobreviuen millor a les crisis, tenen menys atur i menys precarietat al mercat laboral.

Espanya ha de treballar amb aquesta vocació. Fer créixer la indústria i facilitar el creixement de les pimes.

És molt important tenir al país empreses grans perquè són innovadores i tenen capacitat d'atracció de talent. El triangle empresa, innovació i coneixement (universitat) és imbatible i fa que els països que treballen amb aquest propòsit siguin generadors de riquesa i ocupació.

Dins dels sectors productius que poden fer de tractors del creixement econòmic, quin paper creu que pot jugar el sector agroalimentari?

El sector agroalimentari català es molt potent. Tenim grans empreses amb tamany i marca consolidada, petites i mitjanes molt especialitzades i amb un nivell d'internacionalització important. L'agricultura i la ramaderia, i els sectors lligats directament, són també bons, i competitius. El sector agroalimentari ha de seguir sent un dels motors importants de la nostra economia. És important que no deixem anar a la baixa al sector de l'automoció, importantíssim a Catalunya i també a la resta d'Espanya.

De cara al futur més immediat, cal estar molt atents a les indústries manufactureres, que conformen també un pilar important. Hem d'implementar polítiques industrials, darrerament un tant oblidades al nostre país.

Enmig dels preparatius dels projectes per ser creditors dels fons europeus per a la reconstrucció, Foment està impulsant importants projectes tractors per al país. Concretament, quin paper pot jugar la modernització dels Canals d'Urgell?

Com sabem, des de Foment tenim un equip especialitzat per tal decompanyar els projectes, lilitat a CEOE. Entre aquests projectes el Canal d'Urgell ocupa un lloc preferent, i així ho hem comunicat al Ministre, que està receptiu amb el projecte.

Quin ha de ser avui el rol de Foment a Catalunya i Espanya?

El rol de Foment ha de significar un lobby modern en favor de l'empresa catalana, que els nostres associats vegin en Foment un element indispensable en la

defensa dels interessos econòmics i socials del país. A Espanya, i a través del nostre paper a la CEOE, hem de procurar que els interessos de l'economia catalana estiguin sempre presents en l'agenda política.

En breus (si la COVID 19 ho permet) tindrem eleccions a Catalunya, què li demanaria al nou President?

Que governi i que intenti cercar el màxim consens parlamentari per sortir de la pandèmia i orientar la política econòmica.

Demano també un pacte de país amb patronals i sindicats per definir les polítiques econòmiques i industrials.

Quin balanç fa des de la seva elecció al novembre de 2019? De quin canvi està més orgullós? Què li queda pendent de fer abans d'acabar el seu mandat?

Faig un balanç positiu. Foment ha incrementat els seus socis amb aproximadament 150 socis nous, tenim una Junta cohesionada i activa, hem incorporat moltes dones als òrgans directius en fi, crec que tots podem estar humilment satisfets. Queda molt per fer, m'agradaria deixar Foment amb una situació econòmica segura i de futur i consolidar Foment com la Casa Gran de tots els agents econòmics del nostre país.

Alguna bona lectura d'aquest 2020?

2020 ha estat un any difícil, però faig una lectura molt positiva i la capacitat de resistència, adaptació i fortalesa de les nostres empreses. Si em preguntes per llibres, els últims que he llegit que m'han agradat molt són El fill del xofer de Jordi Amat, i Història de la Segona República Espanyola de Josep Pla.

Un desig per aquest 2021?

Normalitat. En tots els aspectes. Miri si demano poc, però que avui sembla un objectiu quasi impossible. Si tothom, política i societat, compleix amb les seves obligacions, tindrem un bon 2021.

**ARA QUE EL CAMÍ
FA PUJADA RESPIRA,
REVISA,
RETROBA,
RENOVA,
REVIU,
REAFIRMA'T,
REVISTA**

L'APPEC representa les editorials de revistes i mitjans digitals en llengua catalana.

Més de 200 capçaleres de 30 temàtiques diferents.

www.iquiosc.cat

Amb el suport de
 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

L'acord del Brexit: digerible per al Regne Unit i acceptable per a Europa

L'acord ha estat possible. Quatre anys i mig després del referèndum celebrat al Regne Unit (UK) en el qual, per un marge estret, el poble britànic va decidir la seva sortida de la Unió Europea (UE) -i al límit de la vigència del període transitori després de l'aplicació de l'article 50 del Tractat de la Unió- s'acaben de definir en la seva pràctica integritat els termes de la futura relació entre les dues àrees econòmiques en matèria de moviments de béns, serveis, persones, capitals, compromisos internacionals de seguretat i defensa i inversions, entre d'altres.

- L'acord assolit entre Europa i el Regne Unit és objectivament bo per a ambdues parts ja que estableix les bases d'un acord de lliure comerç 'a la canadensa'
- El tractat ha estat costós i no serà fàcil d'implementar en la seva totalitat ja que totes dues parts voldran enfortir la seva posició negociadora.
- Les dues parts surten reforçades, però molt especialment la 'sobirania productiva' tant britànica com europea i, en particular, sectors com l'agroalimentari espanyol. Per l'agroindústria espanyola, aquest nou estatut està molt a prop del millor dels escenaris.

Des del Servei d'Estudis de l'Institut Agrícola fem una primera valoració dels components essencials donats a conèixer. Es tracta d'un acord objectivament bo per les dues parts, no només perquè executa el mandat d'una sortida ordenada assolit l'any passat, sinó també perquè estableix les bases d'un important acord de lliure comerç 'a la canadensa'.

També ve acompanyat d'un 'marc d'adaptació dinàmic' que anirà resolent en els propers anys els punts més escabrosos sobre els quals avui no era possible una solució definitiva i acceptable per a tots dos blocs: convergència de la regulació financera i asseguradora, normativa sanitària i mediambiental, pesca, estàndards d'intercanvi i protecció de dades, entre d'altres.

Si bé la Comissió Europea s'esforça a subratllar que el tracte entre la UE i UK mai arribarà a ser el mateix que quan UK era un Estat membre, hi ha nombrosos elements que indiquen que, en els propers anys, el Regne Unit serà capaç d'obtenir un estatus a la pràctica similar a què tenen altres països com Suïssa o Noruega amb Europa.

S'aproparà llavors a un model de 'Brexit' a mig camí entre l'escenari 'Soft brexit' (sortida amb acord i pacte de lliure comerç entre les parts) i el 'Best Deal' (UK gaudeix d'un estatus similar al d'Estat Membre sense les obligacions que això suposa).

La ruptura d'una àrea única econòmica i comercial sempre és un fet traumàtic, amb la qual cosa no cabia esperar-se una solució òptima ni ràpida en el temps.

En aquest sentit, l'anàlisi d'aquest divorci amistós no ha de partir de pressupostos de màxims sinó de la constatació d'una realitat evident: ni UK pot anar contra la tendència global cap a la integració econòmica (més enllà que aquesta presenti serioses esquerdes en plena reconfiguració de l'equilibri geopolític global) ni la UE pot pensar que sense les illes britàniques es podrà assolir una major cohesió dels estats membres.

Per això, l'acord ha estat costós i no serà fàcil d'implementar en la seva totalitat a curt termini, atès que apareixeran friccions, soroll i dures negociacions sobre postures amb les que Londres i Brussel·les pretendran enfortir la seva posició negociadora.

Més enllà que aquests problemes es puguin materialitzar (d'altra banda, res diferent del que succeeix en la nova dinàmica de pactes de lliure comerç com el signat per la UE amb el Canadà o el Japó), el veritablement essencial és el pressupost de partida: la llibertat de comerç de béns sense aranzels ni quotes, sota un sistema d'autocertificació de les regles en origen.

Aquest fet és imprescindible per a la fluïdesa de les fronteres físiques de les illes britàniques i les seves duanes amb Europa, cosa que fins ara no existia en cap tractat comercial sota les regles de l'Organització Mundial de Comerç (OMC).

Gràcies a aquest procediment, no es produirà l'esperada escalada de la burocràcia i de les traves en frontera que hauria suposat en la pràctica un cost prohibitiu per al comerç de determinades mercaderies.

Es garanteix, doncs, un accés fluid amb una documentació i traçabilitat semblants a la que ja tinguessin les mercaderies abans del Brexit, ja que amb anterioritat ja existien alguns requeriments addicionals per part de les autoritats britàniques respecte als exigits per altres països com França o Espanya.

En aquest punt, les dues parts surten reforçades, però molt especialment la 'sobirania productiva' tant britànica com europea i, en particular, sectors com l'agroalimentari espanyol. Per l'agroindústria espanyola, aquest nou estatut està molt a prop del millor dels escenaris.

La segona fita rellevant relativa al comerç de serveis és l'activació de la clàusula de 'tracte nacional' tant per a les empreses europees que vulguin oferir serveis a UK com per a les empreses angleses que ho vulguin fer a la UE, excepte serveis essencials.

D'aquesta manera, si bé no era possible una lliure prestació de serveis a curt termini, sí que es garanteix l'accés sota igualtat de regles i condicions amb una regulació de competència ambiciosa i més favorable que

les normes que en aquest moment s'estan negociant a la UE en matèria, per exemple, d'ajudes d'Estat.

Un tercer element d'interès, especialment en matèria de moviment de persones, és l'acord sobre Seguretat Social (mutu reconeixement com en l'actualitat de pensions i cotitzacions), l'assistència sanitària (amb una targeta sanitària per europeus a UK i per britànics a la UE) o els convenis sobre estàndards laborals i de seguretat i salut en el treball.

Finalment, en quart lloc, es conserva la integració de mercats vitals per a ambdues parts com l'energètic (ampliant cooperació en matèria d'energies renovables i, molt important, en energia nuclear), l'aeri (la pèrdua dels drets de vol de les aerolínes britàniques en territori europeu té escassa afectació a nivell de grups aeris atès que en la seva major part compten amb grups consolidats d'accionariat europeu), la logística o el transport, entre d'altres.

A partir d'aquests quatre punts de suport (llibertat de comerç de béns, lliure accés en igualtat de condicions en servei i un marc de supervisió únic de la competència, els drets de seguretat social i la integració de mercats rellevants com l'energètic o la logística) s'assenta un 'marc d'adaptació dinàmic' que en els propers anys acostarà els punts que avui segueixen en discussió i altres que portaran el comerç de serveis a la convergència.

És el cas del reconeixement automàtic de certificacions i estàndards (fonamental en el terreny acadèmic, professional i laboral), la pesca (durant el període transitori de 5 anys i mig venceran acords espinosos en aquesta matèria amb tercers, podent canviar significativament la situació).

També en el marc definitiu de seguretat i defensa (a dia d'avui UK era un dels pocs membres de la UE que complia amb l'objectiu del 2% de despesa militar de l'OTAN) i la regulació financera i asseguradora (una gran part de l'ecosistema Fintech a Europa està en UK, a més de les seues dels inversors, agents i assessors financers més importants del món), entre altres.

En suma, amb un període prudencial de temps, les relacions entre els dos blocs s'aniran polint mentre a les dues economies s'internalitzen els costos d'aquesta ruptura. S'ha perdut massa temps en discutir si aquesta sortida ordenada s'anava a produir així o els dos blocs anaven cap a la ruptura total i el caos.

Ara és el moment de reconstruir la relació i plantejar-se el nou escenari on la convergència serà la guia del futur, i aprofitar les oportunitats que s'obren amb l'estatus d'Irlanda o el que podria aconseguir Espanya si tingués l'habilitat suficient amb Gibraltar.

L'Institut Agrícola ja va anticipar que un Brexit amb acord beneficiaria al sector agroalimentari

Després de quatre anys de negociacions, el passat 25 de desembre de 2020 el Regne Unit i la Unió Europea van concretar l'**Acord en principi d'un nou Pacte de Comerç i Cooperació** que entra en vigor l'1 de gener del 2021. A l'article *El acuerdo del 'brexit': digerible para Reino Unido y aceptable para Europa*, l'economista, Javier Santacruz, reflexionava sobre els punts essencials d'aquest acord, aspectes sobre els que, en la seva tasca com a Cap del Servei d'Estudis de l'Institut Agrícola, ja havia escrit en informes i articles publicats anteriorment.

Ja, al febrer de 2019 el Servei d'Estudis de l'Institut Agrícola va elaborar l'informe "Conseqüències per a l'agricultura espanyola i catalana del Brexit" on es tractaven les possibles conseqüències per al sector agroalimentari de la marxa del Regne Unit sense arribar a un acord.

Cal recordar que un Brexit sense acord portava a una situació preocupant a les exportacions agroalimentàries espanyoles que podien caure en un 5,4% que implicava la pèrdua de milers de llocs de treball i que incidiria directament en entorns econòmics territorials. (Informe de l'Institut Agrícola: publicat -entre d'altres-) a La Vanguardia, gener 2020 "Un Brexit amb acord certifica la fortalesa del sector agroalimentari espanyol el 2020")

Ara, un cop conegut l'acord que finalment es farà efectiu, les reflexions anticipades per l'Institut Agrícola ja definien el que finalment s'ha exposat.

L'acord entre Brussel·les i Londres garanteix zero aranzels i zero quotes per a l'intercanvi de mercaderies.

Al mateix temps, a partir de l'1 de gener es reintrodueixen els controls duaners i sanitaris i fitosanitaris entre els dos costats del Canal de la Manega, a més d'altres traves burocràtiques. A la fi, les dues parts han pactat una 'clàusula de no regressió', segons la qual es comprometen a mantenir els actuals estàndards en matèria social, mediambiental, laboral i d'ajudes públiques. Pel que fa a el transport per carretera, els transportistes de la UE i del Regne Unit podran seguir treballant en les rutes entre els dos blocs i efectuar dues operacions extra de cabotatge dins del territori de l'altra part. Això sí, sempre que es mantingui el mateix nivell de protecció en matèria de seguretat, condicions laborals o drets dels passatgers. Es garanteix, doncs, un accés fluid amb una documentació i traçabilitat semblants a la que ja tinguessin les mercaderies abans del "Brexit", ja que amb anterioritat ja existien alguns requeriments addicionals per part de les autoritats britàniques respecte als exigits per altres països com França o Espanya. (Fitxa Informativa 1.21 de 2020)

Les dues parts surten reforçades, però molt especialment la 'sobirania productiva' (concepte sobre el que l'Institut Agrícola insisteix en el seu recent Informe sobre la PAC) tant britànica com europea i, en particular, sectors com l'agroalimentari espanyol.

Per a l'agroindústria espanyola, aquest nou estatut està molt a prop del millor dels escenaris.

Lectures recomanades

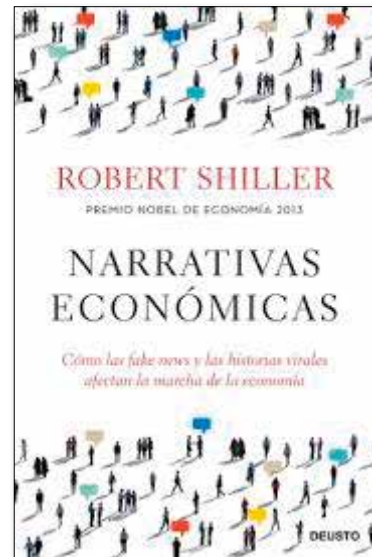
Narrativas Económicas

Robert Shiller

L'ésser humà necessita de les històries per viure: des de l'Odissea, fins al David i Goliat, passant pel propi *Curriculum Vitae*, l'home necessita posar una narrativa, veritable o no, als fets que li succeeixen per poder-los dotar de significat, de nou, veritable o no, i poder així pair la realitat que ens envolta. **Hans Rosling** a l'aconsellable *best-seller* *Factfulness*, que ressenyàvem en aquestes mateixes pàgines, alertava de com la ment humana no és tan bona com ens pensem treballant amb dades objectives, i com moltes vegades els nostres prejudicis, per exemple, són més poderosos que la realitat de les coses a l'hora d'estructurar el nostre raonament.

Seguint una mica aquesta mateixa línia, l'economista i premi Nobel **Robert J. Shiller** explora en el seu últim llibre com aquesta mateixa idea s'aplica en la ciència econòmica. En *Narratives econòmiques* (Deusto), l'economista nord-americà aborda tot un seguit d'exemples concrets, dels mercats, però també de la nostra vida quotidiana. Aquests exemples tenen com a eix vertebrador la "viralitat", algo tan antic com nosaltres mateixos, i que fa referència a com certes històries, rumors, experiències, que calen entre la gent són també determinants per a la transformació dels mercats i l'economia. Què és una bombolla financera, per exemple, que l'increment en el preu d'un actiu sobre una creença falsa: per exemple, que el preu de l'habitatge no pot caure.

Això és el que Schiller assenyala avui com "narrativa econòmica", una història popular, *viralitzada* entre la població amb la capacitat de transformar els mercats. Els exemples poden comptar-se per desenes. El llibre arriba en un moment en què el món està paralitzat per la propagació del virus que estudia l'epidemiologia. La pròpia paraula "viral", ve de virus; en l'àmbit dels mercats financers parlem de "comportaments de ramat" (*herd behavior*). Shiller es val d'aquest paral·lelisme per estudiar aquests vectors de canvi social i econòmic amb capacitat de marcar una època.

Aquest concepte de "narrativa econòmica" resulta especialment interessant per dos motius. El primer és que, i per variar pel que fa al gruix de la ciència econòmica neoclàssica, posa l'èmfasi en les persones; en l'agent econòmic, en aquest cas, persones de carn i ossos, en feliç expressió de Ludwig von Mises, rebutjant per complet les hipòtesis irreals del "*homo economicus*". Segon, pel seu caràcter multidisciplinar. El terme "narrativa econòmica" va ser establert pel filòsof i científic **William Whewell** en 1840, popularitzat després pel biòleg **EO Wilson**, i vol al·ludir a la unitat de coneixement que ha d'existir entre les diverses disciplines del coneixement. Un altre element que trenca amb l'economia que hem tingut fins ara, caracteritzada per estar fortament compartimentada i allunyada del que hauria de ser una visió holística dels temes que pretén abordar. És per això que pel llibre transiten sociòlegs, psicòlegs, metges, o experts tots en el comportament humà.

En un món cada vegada més global, interconnectat i complex, el llibre de Shiller fa llum sobre alguns dels aspectes que, moltes vegades de forma silenciosa, configuren el nostre món. Com qualsevol llibre d'economia modern, convé llegir-lo amb esperit crític i amb criteri propi. El llibre de Shiller no se salva d'alguna patinada o de desfigurar certs elements de la «narrativa» per al seu propi benefici, com quan desfigura fins a cert punt els arguments de la corba de Laffer (avui sempre tan mal explicada). Paradoxalment, un punt que valida de nou la pròpia tesi del Nobel: les narratives econòmiques existeixen, són poderoses i diverses, i dels seus efectes no es lliura ni tan sols els premis Nobel.

Foment del Treball es mobilitza per a la recuperació econòmica

En una carta pública enviada al president de Govern Pedro Sánchez l'11 de gener, el president de Foment del Treball Josep Sánchez Llibre insistia en la importància que el Govern de la nació aposti per una fiscalitat **“al servei de l'activitat productiva i la creació de llocs de treball”**, i no únicament com una eina recaptatòria. Es tracta de la segona missiva que el president de Foment escrivia en aquest sentit al president del Govern de l'Estat, cridant l'atenció sobre el molt que es juga Espanya els pròxims mesos .

En aquesta carta es sintetitzen les altres grans prioritats de la principal patronal catalana que és la injecció de fons per a l'ajuda directa a empreses com s'està fent en altres països del nostre entorn. En concret, des Foment del Treball, es demanava un pla de xoc dotat amb 50.000 milions d'Euros d'ajudes directes perquè el teixit productiu, principalment PIMES, i el especialment afectat pels tancaments i fortíssimes restriccions al turisme i la mobilitat, pugui subsistir i capejar la forta crisi derivada de la pandèmia.

Un discurs que no està caient en sac foradat i que per exemple, el Partit Popular s'ha fet seu de manera molt recent. En la seva última visita a Catalunya, Casado va assegurar que resulta peremptori injectar diners directe a les empreses afectades per la Covid perquè aquestes puguin subsistir i d'acord amb les mesures

preses en altres països Europeus. D'aquesta manera, el líder dels populars es va comprometre a Girona a impulsar des del Congrés la constitució d'un fons dotat amb 50.000 milions d'ajudes directes al teixit productiu. Casado es va reunir amb el president de la Cambra de Comerç de Girona, on ha assenyalat que aquest fons d'ajudes directes s'ha de complementar amb una baixada real i efectiva d'impostos així com la prolongació dels ERTes fins que duri l'Estat d'Alarma.

Des del punt de vista polític, Casado ha assenyalat que aquest “pla de xoc” per salvar el teixit productiu de país, hauria d'aconseguir una àmplia majoria parlamentària, i l'aprovació és imprescindible d'acord amb les previsions econòmiques que es van coneixent per a l'any que ve. En el moment d'escriure aquestes línies, a Espanya entre atur i ERTes ja hi ha cinc milions de

persones que volen treballar i no poden, al temps que hi ha un milió d'autònoms acollits algun tipus d'ajuda o sense ingressos. Unes xifres que són per estar preocupats i que fan peremptòria l'adopció de mesures que alleugerin a les nostres empreses. També va insistir en la necessitat d'injectar liquiditat, però no via crèdit, amb el costós llegat de pesades deutes, sinó amb injeccions de capital en aquelles empreses que són viables i que s'estan veient abocades a la fallida simplement per no poder operar, per no tenir activitat o per estar afectades per les restriccions legals a la mobilitat.

Aquestes propostes estan en perfecta sintonia amb el missatge que s'ha anat articulant des de la patronal catalana que des de l'inici de la crisi ve insistint en la necessitat de procedir sense demora a la injecció de recursos directes a les empreses amb problemes derivats de la crisi del coronavirus. En suma, a Espanya es gasta molt però malament. La despesa pressupostari addicional a Espanya amb prou feines ha significat un 3% més sobre el PIB, en comparació amb el 7,6 al Regne Unit o el 7,7% a Alemanya. Això mateix succeeix quan veiem les ajudes directes a la liquiditat i avals, on a Espanya representa el 14% del PIB en comparació amb el 33% a Itàlia o el 30,8% a Alemanya.

ICO i ERTes estan sent insuficients, per la manera en què es condicionen les ajudes i perquè en la majoria de casos aquests ajuts comprometen la viabilitat futura de les empreses al suposar un increment molt substancial de les seves ràtios d'endeutament: està per veure quines empreses sobreviuen l'escabotxada de la crisi de la Covid, però és segur que moltes de les que ho facin veuran perillosament malmesa la solidesa dels seus fons propis, la qual cosa també limita les expectatives futures de creixement i creació d'ocupació.

Per contra, sí que hi ha hagut diners en el pressupost per a inflar les partides de despesa política, quan més aviat està el moment perfecte per efectuar retallades i afavorir una millor cultura de despesa entre les administracions públiques. S'ha disparat la despesa política, i també els impostos; antics i nous, amb la imposició de noves figures tributàries. En un moment en què tots els països de l'OCDE estan baixant impostos, Espanya fins i tot ha pujat l'IVA, cotitzacions a la seguretat social a autònoms, l'increment al gasoil, o els marginals de l'IRPF entre d'altres. Una fiscalitat que dificulta encara més l'economia de llars i empreses en un dels moments més delicats i vulnerables per a la nostra economia de les últimes tres dècades.

Finalment, hi ha la qüestió de com s'han d'utilitzar els fons d'ajuda de la Unió Europea que ascendeixen a 140.000 milions, una oportunitat estratègica per al país que no podem deixar passar. Un primer punt a fer notar, és que aquests fons provinents dels nostres socis europeus, que també estan travessant problemes, estan condicionats a les corresponents reformes que ens permetin recuperar competitivitat, el què ha de millorar la solvència general de la nostra economia i la capacitat de repagament de la nostra cada vegada més endeutada hisenda pública.

És per això que cal reclamar als poders polítics que s'esforcin a recuperar una agenda reformista que entre altres coses permeti equilibrar el nostre dèficit públic (en números vermells des del President Zapatero), corregir el dèficit de les pensions, transformar el model energètic fent-ho més eficient i competitiu, o impulsant una reforma laboral que redueixi l'inacceptable per estructural que des de fa dècades ens allunya dels països del nostre entorn.

Repercussió positiva dels acords comercials de la UE al sector agroalimentari

Segons un nou estudi de la Comissió Europea, l'agenda comercial de la UE tindrà un impacte globalment positiu a l'economia i al sector agroalimentari. Els acords comercials portaran a importants augments de les exportacions agroalimentàries de la UE, així com augments més limitats de les importacions, fet que generarà un balanç comercial globalment positiu.

L'estudi també confirma que l'enfoc de la UE per a concedir un número limitat d'importacions amb aranzels reduïts (mitjançant contingents aranzelaris) és el millor en termes de protecció de determinats sectors agroalimentaris vulnerables a la UE.

L'estudi, realitzat pel Centre Comú d'Investigació de la Comissió (JRC) examina els efectes acumulatius de dotze acords comercials en el sector agroalimentari d'aquí a 2030. Es tracta d'un exercici de modelització teòrica que analitza els resultats comercials per al sector agrícola en conjunt i les repercussions sectorials sobre els intercanvis comercials, preus i volums de producció.

Valdis Dombrovskis, vicepresident executiu responsable de Comerç destaca en la seva valoració de l'estudi que *"Aquest estudi mostra que hem pogut trobar l'equilibri adequat entre oferir més oportunitats d'exportació als agricultors de la UE i protegir-los, alhora, dels possibles efectes perjudicials de l'augment de les importacions. El suport al sector agroalimentari de la UE continuarà sent un element clau de la política comercial de la UE, ja sigui mitjançant l'obertura del mercat, la protecció dels productes alimentaris tradicionals de la UE o la seva defensa contra el dumping o altres formes de comerç deslleial"*.

Per la seva banda, el comisari Janusz Wojciechowski ha subratllat que *"l'èxit del comerç agrícola de la UE és un reflex de la competitivitat del nostre sector. Les reformes de PAC hi han contribuït en gran mesura, recolzades per la reputació mundial dels productes de la UE, considerats segurs i produïts de forma sostenible. Aquest estudi confirma que la nostra ambiciosa agenda comercial ajuda als agricultors i productors d'aliments de la UE a aprofitar plenament les oportunitats a l'estranger, garantint alhora que disposem de salvaguardes suficients per als sectors més sensibles."*

Aquest estudi avalua dos escenaris: un ambiciós (liberalització total dels aranzels del 98,5% de tots els

productes i reducció parcial dels aranzels del 50% per als productes restants) i un altre més conservador (liberalització total del 97% i reducció aranzelària del 25% per a la resta).

Principals conclusions

Al llarg de l'estudi, les conclusions es refereixen a 2030 i els dos escenaris es comparen amb l'escenari de referència de manteniment de *l'statu quo*. Els resultats mostren una repercussió positiva al balanç comercial agroalimentari de la UE fins 2030. A mesura que els socis comercials de la UE obtenen accés al mercat de la UE, les exportacions de la UE també creixen notablement.

Les exportacions agroalimentàries de la UE als dotze socis dels acords de lliure comerç augmentarien un 25% (escenari conservador) i un 29% (escenari ambiciós) i les importacions augmentarien un 10% (escenari conservador) i un 13% (escenari ambiciós), en tots dos casos en comparació amb l'escenari de referència. Correspon a un augment total de les exportacions agroalimentàries de la UE de 4.700 milions d'euros (escenari conservador) i de 5.500 milions d'euros (escenari ambiciós) i a un augment del total de les importacions agroalimentàries de 3.700 milions d'euros (escenari conservador) i de 4.700 milions d'euros (escenari ambiciós).

L'estudi confirma que el sector agrícola de la UE pot beneficiar-se de l'agenda comercial de la UE. Una comparació entre els estudis de l'efecte acumulatiu de 2016 i 2021 mostra l'eficàcia dels contingents aranzelaris per atenuar les repercussions sobre els nostres sectors sensibles, com la carn de boví, l'arròs o el sucre.

Els resultats de l'estudi van ser presentats el 25 de gener als ministres de la UE al Consell i el 26 de gener a la Comissió d'Agricultura i Desenvolupament Rural del Parlament Europeu.

LA NOVA EUROPA FORESTAL

Europa s'orienta cap el reconeixement de la funció de reservori de carboni dels boscos europeus i la necessitat d'aprofitar la biomassa

El reconeixement de les activitats incloses al sector LULUCF (sector forestal, agrari i els canvis en l'ús de la terra) pel seu paper essencial com a reservori de CO₂, és un dels aspectes que més ràpid està avançant en el desenvolupament declaratiu, propositiu i normatiu de la Unió Europea al voltant de l'anomenat "New Green Deal".

El 20 de maig de 2020, la Comunicació de la Comissió Europea anomenada "Estratègia del Camp a la Taula" ("Farm to Fork Strategy") va assentar les bases i va reconèixer en el seu punt 2.1 **la contribució essencial del sector forestal com a "model econòmic verd" fonamental per a aconseguir la neutralitat climàtica**, i va proposar que l'activitat fos compensada econòmicament, tant per mecanismes de la Política Agrària Comuna (PAC) com de mercat, en línia amb el que ja havia anunciat en el Pla d'Acció per a una Economia Circular.

Sent del tot realistes, i tenint en compte els ajustos pressupostaris que esdevindran amb la reforma de la PAC, hom diria que el que Europa ens indica és que aquest reconeixement vindrà per la via del mercat i, més concretament, per la via del mercat de drets de CO₂.

Mentrestant, el darrer esborrany d'Acte Delegat sobre Taxonomia de Finances Sostenibles ha inclòs al sector LULUCF (sector forestal, agrari i els canvis en l'ús de la terra) com a inversió sostenible, particularment la utilització per a la producció d'energies renovables a partir de la biomassa d'origen forestal. Aquest document que actualment es troba en discussió fins assolir un consens bàsic entre els països que han rebutjat la seva adopció (degut a com es contemplan la resta "d'energies de transició"), ja disposa del consens necessari pel que fa al reconeixement de la biomassa com a energia que pot rebre el finançament verd.

Ahora, tenim la revisió que s'està fent a la UE de la capacitat d'embornal de CO₂ (establiment d'un nivell forestal de referència, FRL – bàsic per a l'autorització de l'extracció de biomassa) en l'actual consulta divulgada amb motiu de l'augment de l'ambició de l'objectiu climàtic de la UE.

Així doncs, queda clar que Europa s'està preparant per l'eventualitat, que alhora és necessitat, del **reconeixement dels drets de CO₂ produïts per productors agraris i forestals**, i que ha d'esdevenir, sens dubte, una nova forma de finançament, per bé que complementària a l'activitat.

Ara bé, és necessari que Espanya i Catalunya revisin la seva legislació per preveure aquesta eventualitat, sinó, quan Europa estigui llesta, nosaltres farem tard. No s'hi val perdre més oportunitats i recursos, és hora de pensar en el sector rural i en el seu enorme potencial per a assolir la neutralitat climàtica i esdevenir pal·ler per als nostres sectors industrials, facilitant l'accés a drets d'emissió, estabilitzant el mercat de drets, i alhora garantint el proveïment continu de l'excedent de biomassa que és necessari extreure per preservar la funció de reservori.

A l'igual que estem fent a Europa, l'Institut Agrícola està participant activament en el procés legislatiu nacional, concretament en la discussió de la **Llei de Canvi Climàtic i Transició Energètica**, defensant el reconeixement econòmic de la tasca d'embornal de carboni dels boscos. Atès que es tracta d'una gran "llei paraigua" que pot suposar un important avanç en matèria climàtica, donarem suport a les iniciatives i esmenes d'aquells grups parlamentaris que persegueixin la **valorització econòmica del sector forestal mitjançant mecanismes de mercat**.

És necessari, per tant, adaptar la legislació climàtica, però també la legislació territorial, fomentar l'emprenedoria al sectors rurals i fer-los partícips d'aquests nous desenvolupaments que estan cridats a ser – segons la Comissió Europea – part fonamental dels seus ingressos en un futur.

Abadia de Montserrat FUNDACIÓ 2025

La finalitat principal de la Fundació és ajudar l'Abadia de Montserrat a mantenir, a promocionar i a fomentar tots aquells valors més propis del monestir i del santuari de Montserrat com són els socials, els culturals i els ecològics, en benefici dels pelegrins i els visitants que pugen a Montserrat. A aquesta anterior finalitat s'afegeix una de major concreció, la de cercar ajuda econòmica per poder destinar-la a la millora dels equipaments culturals i socials del santuari.

La "Fundació Abadia de Montserrat 2025" té les següents funcions:

- Difondre les necessitats de Montserrat i obtenir recursos per atendre-les.
- Destinar els fons recaptats a la finalitat per la qual van ser donats.
- Col·laborar, amb una part d'aquests fons, en obres socials i d'ajut als més necessitats.

D'acord amb els seus estatuts, la Fundació Abadia de Montserrat 2025, al llarg dels anys, ha vinculat a aquest projecte empreses i entitats, i persones individuals, permetent iniciar una intensa tasca de rehabilitació i d'ampliació de les infraestructures arquitectòniques, artístiques i culturals del conjunt de Montserrat. Amb llur ajuda s'ha pogut fer, també, una obra social que és projecció de Montserrat tant a les zones pobres i de marginació del país com en països que tenen greus carències en el desenvolupament.

Els reptes que la Fundació ha d'afrontar són molt importants. Una de les necessitats més immediates és el sanejament de l'economia de l'Escolania (una de les escoles de música més antigues i prestigioses d'Europa que funciona des del segle XIV).

Montserrat rep més de 2 milions de visitants a l'any, cosa que el converteix en el segon destí més visitat de Catalunya, després de Barcelona. Tanmateix, aquesta enorme afluència, i la complexitat de Montserrat, comporta unes exigències d'atenció i servei que no poden ser ateses només amb els recursos de la Comunitat de Monjos que obté dels serveis d'hostaleria i de comerç, ben coneguts per tothom. L'any 2025 es celebrarà el mil·lenari de l'Abadia de Montserrat.

Per arribar-hi i celebrar-lo dignament s'hi està treballant, per la qual cosa, Montserrat requereix renovar-se i preparar-se de cara als reptes de futur que permetin donar el millor acolliment a les necessitats dels peregrins i persones que la visiten.

Paraules del Pare Abad a Baldiri Ros, president de l'Institut Agrícola, en la seva visita a Montserrat: "Ens complau compartir les inquietuts i anells d'una Institució tan representativa del nostre país i amb la qual ens sentim tan propers."

A través de les nostres pàgines la Fundació Abadia de Montserrat 2025 es dirigeix a totes aquelles persones que, en moments tan difícils com els d'ara, vulguin ajudar. És per això que a continuació transcrivim el missatge que ens han fet arribar.

Són moments difícils i d'incertesa per a tothom. Lamentem l'impacte en el nombre de vides que la pandèmia ha manllevat fins ara i que, a dia d'avui, encara ho està fent arreu del món i també a casa nostra. La prudència i l'observança de les normes i consells de les autoritats sanitàries són en aquest moments les principals eines que tenim per a contenir la propagació d'aquest virus, a l'espera de disposar d'una vacuna prou efectiva que permeti combatre'l, la qual ja s'albira que ben a prop se'n disposarà per a tothom.

L'altra conseqüència d'aquesta crisi sanitària ha estat i segueix essent la precarietat econòmica que suposa per a moltes famílies, com a conseqüència de l'impacte que el confinament i les restriccions de mobilitat i aforament han tingut i està tenint en la majoria dels sectors d'activitat.

Aquests són moments delicats també per a la nostra Fundació i per a Montserrat en general que ha vist reduir en més del 70% el nombre de visitants des de l'inici de la pandèmia. És per això que, més que mai ha estat necessari adaptar-nos a l'entorn, superant els reptes que ens planteja, per seguir contribuint a donar resposta a les necessitats de la societat. En aquest sentit l'Abadia de Montserrat ha fet un esforç per millorar el seu lloc web amb una manera més eficient de presentar els continguts i amb una imatge gràfica més actualitzada, dins el qual, la Fundació Abadia de Montserrat 2025 hi és present amb una secció pròpia on podeu trobar informació clara i transparent de la seva activitat i dels projectes als que dona suport amb els donatius que rep i que ara també es poden fer de forma on-line (<https://abadiamontserrat.cat/com-col-laborar/>)

En cas d'estar interessats en fer un donatiu a la Fundació, aquest gaudirà de la preceptiva desgravació fiscal que al destinar-lo al projecte Mil·lenari, reconegut esdeveniment d'exceptional interès públic, és superior al que és habitual.

L'INSTITUT AGRÍCOLA

CATALÀ DE SANT ISIDRE

*Associació d'Empresaris Agraris
des de 1851*

institutagricola.org
xarxanatura2000.com
ladrecera.com